

„Az ördög a részletekben bújik meg!”

A riportalany hozzászólása a <http://www.origo.hu/itthon/20080822-a-pannonhalmi-foapatsag-luxusipari-termekai-bor-likor-csoki-tea.html> íráshoz

A cikkben sajnos sok bántó tévedés és félreérthető megfogalmazás szerepel.

A cikkíró riporter sajnálatos fogalomválasztása miatt - „luxusipar” - már a felütés félrevezető.

A luxus szót a beszélgetés során egyszer sem használtam, a termékeinket végig a „minőségi” jelzővel illetttem. Lényeges ugyanis a különbség!

A luxus az, amit nem engedhet meg magának mindenki. A luxus nélkülözhető, nem biztos, hogy szükségünk van rá, vagy ha igen akkor is helyettesíthető egy ugyanolyan, fölösleges sallangok nélküli, tisztességes, másik termékkel, ami lényegesen olcsóbb!

A minőség pedig megbízhatóságot jelent. Az van benne, amit ráírtak! Használ, és nem szemfényvesztés! Tartós, nem pedig vacak!

Ha valaki ismeri a termékeinket és végiggondolja azokat, akkor tudja, hogy egyáltalán nem luxusról van szó!

Nyolcféle igazán jó gyógyteánk van. Van pld. vesetisztító, ízületi gyulladást csökkentő, van szívnyugtató hatású teánk. Nem tudom, hogy egy gyógytea miért lenne luxus!?

Van egy kiadónk, amelyik könyveket, irodalmi termékeket, folyóiratot jelentet meg. A szellemi életet élő, értelmiségi ember számára ezek munkaeszközök. Az olvasás, művelődés nem luxus!

De azt sem hiszem, hogy a minőségi csoki, egy pohár tisztességes bor, néhány csepp borecet a salátán, vagy egy kupica gyógynövénylikőr egy-egy családi alkalommal luxus lenne!

Ezek mind minőségi termékek, mert finomak, jó alapanyagból, tisztességes módon készülnek, igényesek, a beltartalom megfelel annak, amit a külső közvetít.

A minőség mellett pedig azért döntöttünk, mert mindig ezt csináltuk, és most is hosszútávon gondolkodunk. Hosszútávon gondolkodni, pedig egyáltalán nem luxus, hanem a jövő garanciája.

Nagyon bántó a sok téves adat az írásban!

1945 előtt a Főapátságnak nem 600 ezer hektár birtoka volt, hanem csak 60 ezer katasztrális holdja!

Ma nincs 650 hektár új ültetvényünk, ahogy azt a cikkben olvashatjuk (ez a szám a Pannonhalmi Borvidéken ma található összes termő ültetvény nagyságának felel meg). Mindössze 52 hektár szőlőnk van és ebből csak 42 hektár az új telepítés.

A „ma már évi 300-350 ezer palackot adnak el” szintén téves adat! Majd ha az összes ültetvény termőre fordul, akkor lesz ennyi, de a 2007. évi szüretből még csak 200 ezer palack készül.

Nem a vállalkozási tevékenység eredménye 200 millió, hanem a vállalkozási tevékenység **ÁRBEVÉTELE** ennyi! Mindenki tudja, hogy az árbevétel nem egyenlő az eredménnyel, hiszen léteznek ráfordítások is, a költségeket szembe kell állítani az árbevétellel...

Ám leginkább az zavar, hogy a cikk épp a lényegét nem közvetíti!

Arra törekszünk ugyanis, hogy az adottságainkat kihasználjuk, újjáélesszünk értékes, ám feledésbe merült tradíciót, és ezáltal forrásokat teremtsünk a közhasznú szolgálatunkhoz! Hiszen a Főapátság fő tevékenysége továbbra is a lelkipásztori szolgálat, az oktatás és a nevelés gimnáziumainkban és kollégiumainkban, az idősek és betegek gondozása szociális otthonainkban, a közgyűjtemények fenntartása, a kultúrák közvetítés...

A cikk nem érzékelteti eddigi tapasztalatunkat sem, hogy ha a profán dolgokhoz spiritualitással közeledünk, akkor abból minőség és érték teremődik! Erre a folyamatra pedig egyáltalán nem találó pl. a „szentség helyett nyereség” megfogalmazás.

A legbosszantóbb az, hogy mindez elkerülhető lett volna, ha publikálás előtt átolvasásra megkapom az anyagot.

Cirill atya

2008. augusztus 25.